

РЕШЕНИЕ

№ 448

гр. Стара Загора, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XIII–ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жения Иванова

при участието на секретаря Невена Иванова
като разгледа докладваното от Жения Иванова Гражданско дело №
20215530104532 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 432, ал. 1 във връзка с чл.
493, ал.1 КЗ и чл.86, ал. 1 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 02.11.2020 г., около 12:40 ч. на път П-66 на км. 12,800 при управление на моторно превозно средство – товарен автомобил „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** , водачът Д. Х. П. с ЕГН ***** по непредпазливост причинил на ищцата М.П. травматични увреждания.

ПТП било станало на 02.11.2020г. път П-66, км. 12,800 на територията на община Сливен. Около 12:40 ищцата пътувала на задната седалка на л.а. „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** , управляван от П. Н. Ш.. Поради извършване на ремонтни дейности в участъка между селата ***** и ***** , общ. Сливен, на пътя била поставена светофарна уредба, регулираща движението на пътните превозни средства. Водачът П. Ш. спрял л.а. „*****“ на червен сигнал на светофара, а след него спрял т.а. „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** , управляван от водача П. Д. М.. В това време зад спрелите автомобили приближил т.а. „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** , управляван от водача Д. Х. П. и вместо да спре в изчакване на зелена светлина на светофара, ударил намиращия се пред него т.а. „*****“, който от своя страна се придвижил напред и ударил л.а. „*****“. За станалото ПТП били образувани ДП № 2011/2020г. по описа на РУ МВР – гр. Сливен и пр.пр. вх. № 4868/2020 г. по описа на Районна прокуратура Сливен, но към настоящия момент наказателното производство не било приключило.

В резултат на удара ищцата получила травматични увреждания в областта на главата. Най – вероятно била получила т.нар. камшичен удар, тъй като колана предпазил тялото от удар в предната седалка и нямала наранявания по други части на тялото. Тъй като нараняванията й не били видими, пострадалата и нейната майка решили да не бъде настанявана за лечение в медицинско заведение. Поради страх от заразяване с КОВИД 19 не пожелали да бъде откарана с линейката и приета в Сливенската болница, решили сами да посетят лекар. На следващия ден след инцидента ищцата била прегледана от специалист – неврохирург, който издал медицинско направление за изследвания. От него било видно, че при прегледа пострадалата се била оплаквала от главоболие и световъртеж от претърпяно ПТП.

Тъй като М.П. продължавала да изпитва силно главоболие и при придвижване походката й била нестабилна, със залитане надясно, тя отново посетила специалист – неврохирург. При прегледа специалистът установил, че освен изброените оплаквания, същата имала болезненост по травмираните места в ляво и дясно на главата. Назначена й била медикаментозна терапия и била насочена за КАТ на главен мозък. Видно от заключение от 20.11.2020г., издадено от Отделение по образна диагностика на „МК – БЕРОЕ“ ЕООД, гр. Стара Загора, при проведеното изследване не били установени травматични/патологични находки.

Пострадалата била прегледана и от специалист по съдебна медицина. От издаденото Съдебномедицинско експертно становище № 184-2020 било видно, че при ПТП, М.П. била получила мозъчно сътресение и имала палпаторна болка в окосмената част на главата. В становището било посочено, че описаните травматични увреждания били причинени от действието на твърди, тъпи предмети и било възможно да са били получени по време и начин, съобщени от пострадалата – удари в детайли от купето на лек автомобил при ПТП. Причинено било разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Мнението на съдебния лекар било, че възстановяването щяло да трае не повече от 30 дни, но субективните оплаквания, които били регистрирани от неврохирурга било възможно да продължат и след този срок.

В началото на 2021г. ищцата отново била прегледана от неврохирург, който установил, че палпаторната болезненост в травмираните места в ляво и дясно на главата отзвучават, но все още била налице несигурна походка и залитане надясно при движение. Препоръката на лекаря била пострадалата, след започване на учебните занятия, да бъде освободена за 30 дни от физкултура.

При инцидента М.П. изпитала силен страх, тъй като е била поставена в една неочаквана и з****шаваща живота й ситуация. Предвид младата й възраст – на 15г., това се било отразило на цялостното й здравословно състояние и било довело до редица неспецифични оплаквания. ПТП се било

отразило и на нейното психическо и емоционално равновесие – ищцата била изживяла психически стрес, непосредствено след инцидента, а и след това изпитвала притеснение, страх да пътува в автомобили, като притеснението не било отшумяло и към настоящия момент. Несъмнено описаните увреждания били свързани, както с физическо страдание, така и с емоционален стрес. В първите дни на 2021г. потърпевшата започнала да изпитва и силни болки в епигастриума, имала гадене и повръщала. При направената консултация със специалист – детски гастроентеролог и след проведени изследвания ѝ била поставена диагноза Неинфекциозен гастроентерит и колит, неуточнен. Предполагало се, че в следствие на силният страх за живота и здравето ѝ, емоционалният стрес силно бил намалил имунитетът ѝ, поради това ищцата често започнала да се разболява и да има оплаквания. Силно се влошило качеството ѝ на живот, тъй като същата била много общителна, имала много приятели и съученици, с които поддържала контакти, но поради влошеното здраве ограничила социалните си контакти, не спяла, не искала да излиза навън от домът си, затворила се, изпитвала страх да не падне и да не ѝ се завива свят, да не я заболи пак силно главата. Чувствала се отпаднала за период около 2 месеца. След инцидента М.П. имала лек тремор при протягане на ръцете напред и по – рядко при писане и хранене. Треморът се проявявал когато ищцата била под напрежение. Родителите ѝ били много притеснени и ходили при доста специалисти, които им обяснили, че това било точно проява на острата стресовата ситуация, в която пострадалата била попаднала изненадващо и категорично било във връзка с преживяното ПТП на 02.11.2020г. Тези оплаквания се засилили, което довело до необходимост от консултация със специалист. От извършения преглед, детският невролог установил наличие на постурален тремор, по – изразен в лявата ръка. Не били установени парези, сетивни и координационни нарушения. М.П. била насочена за провеждане на треморограма, която била извършена от д – р Р. П.. От издадения амбулаторен лист № 98 от 25.01.2021г. било видно, че специалистът установил наличие на усилен физиологичен тремор и епизоди с насложен есенциален тремор тип А.

Във връзка с направеното лечение, ищцата заплатила сумата от общо 247.51 лева, в която били включени сумата от 50.00 лв. за преглед за телесни повреди и издаване на документ, сумата от 90.00 лв. за образно изследване – КАТ на глава, сумата от 40.00 лв. за електромиографско изследване, сумата от 30.00 лв. за медицински преглед и сумата от общо 37.51 лв. за закупуване на лекарства.

От съставения констативен протокол за ПТП с пострадали лица и от направената справка от ел.сайт на Гаранционен фонд се установило, че към датата на ПТП – 02.11.2020г., товарен автомобил „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** е бил с валидно сключена з*****ховка „Гражданска отговорност“ по з*****хователна полица със срок на покритие от 29.05.2020г. до 28.05.2021г. към „З*****хователно акционерно дружество „ОЗК – З*****ховане“ АД.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от Кодекса на з*****ховането, ищцата, със съгласието на своята майка и законен представител, била предявила пред з*****хователя претенция за изплащане на обезщетение за причинените ѝ от ПТП имуществени и неимуществени вреди. Молбата била получена от ответното дружество на 25.02.2021г. и по нея била образувана щета № 0411-155-0001-2021г. С писмо с изх. № 99-12085/25.05.2021г. ответното дружество информирало М.П., че изисканите от нея документи не били представени, а представените такива не били достатъчни за доказване на основателността на претенцията и определяне размера на обезщетението. С оглед на тези обстоятелства з*****хователят приемал, че към момента не дължал изплащане на з*****хователно обезщетение на пострадалата.

Искането до съда е да осъди „З*****хователно акционерно дружество „ОЗК - З*****ховане“ АД, е ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров, да заплати на М. Р. П., ЕГН ***** – непълнолетна, действаща със съгласието на своята майка Р. Н. П., ЕГН *****, двете с постоянен адрес: *****, както следва: сумата в размер на 5000 лв., представляваща з*****хователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинените ѝ мозъчно сътресение, болки в травмираните места, силен стрес и страх, настъпили в следствие на ПТП на 02.11.2020г. , както и сумата в размер на 247.51 лева за направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 25.02.2021г. – датата на предявяване на з*****хователна претенция пред ответното з*****хователно дружество до окончателното изплащане на сумите. Посочва следната банкова сметка по чл.39 от Закона за адвокатурата, с титуляр адв. Ж.С. З., открита в *****, по която ответникът можел да заплати дължимите от него суми: IBAN: *****, *****. Претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК процесуалния представител на ответно дружество е подал писмен отговор, с който оспорва предявените искове изцяло по основание и размер.

В конкретния случай не били налице всички елементи на фактическия състав на отговорността на з*****хователя, поради което не следвало да се ангажира отговорността на з*****хователя за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ищцата и предявените срещу ЗАД „ОЗК – З*****ховане“ АД искове, същите следвало да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Оспорва твърдението, че М. Р. П. била пострадала вследствие на пътно – транспортно произшествие, настъпило на 02.11.2020 г. В представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 265 от 03.11.2020г.

никъде не било посочено лицето М. Р. П. като участник или пострадало лице в ПТП. В тази връзка твърди, че ищцата не била пострадала в процесното ПТП, доколкото липсвали доказателства в тази насока. По делото не била представена никаква друга медицинска документация, от която да се установявали твърденията от ищцата за наранявания. Във връзка с гореизложеното, счита, че доколкото по делото липсвали официални документи, от които да се установявало, че М.П. била пострадало лице в ПТП, то на същата не следвало да се изплаща з*****хователно обезщетение.

Оспорва твърдението, че в резултат на пътно – транспортното произшествие, за ищцата били възникнали описаните в исковата молба като вид и характер увреждания, както и оспорва твърденията за тяхната продължителност. От приложеният по делото Амбулаторен лист № 56 от 18.01.2021 г. било видно, че при извършения на М.П. преглед не били установени никакви наранявания. Още повече следвало да се отбележи, че в снетата Анамнеза било записано, че: „От лятото на 2020_г. с поява на епизодичен тремор при протягане на ръцете напред, по – рядко при писане.“ От представените с исковата молба документи, удостоверяващи датата на процесното ПТП и от твърденията на ищцата в исковата молба, процесното ПТП се било състояло на 02.11.2020 г.

Също така следвало да се отбележи, че болките в коремната област и поставените впоследствие диагнози Неинфекциозен гастроентерит и колит не били обвързани по никакъв начин и не били в причинно – следствена връзка с процесното ПТП.

От представената документация не се установявало, проведеното медикаментозно лечение на ищцата да е било необходимо и да е било следствие на процесното ПТП, като в тази връзка също оспорва претендираните 247.51лв., разходи за лечение.

Оспорва пряката причинно – следствена връзка между претърпените неимуществени вреди от ищцата и процесното ПТП, както и че в резултат на пътно – транспортното произшествие, за ищцата били възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди. По делото не били представени доказателства за последващи интервенции и усложнения, настъпили в следствие на процесното ПТП. На следващо място твърди, че било налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на М.П., която била нарушила разпоредбата на чл. 137в, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП и чл. 133, ал. 2 от ЗДвП. Счита, че ищцата била пътувала в процесния лек автомобил, без поставен обезопасителен колан, като по този начин тялото ѝ свободно се било движило в купето на автомобила в момента на ПТП, удряйки се в различните твърди и тъпи предмети, следствие, на което били причинени телесни увреждания, като твърди, че непоставянето на предпазен колан на М.П. била основната причина за настъпване на травмите. По този начин ищцата сама се била поставила в опасност и била допринесла в изключителна степен за причиняване на вредоносния резултат. Приносът на пострадалите бил

основание за намаляване размера на з*****хователното обезщетение на основание чл. 51, предл. 2 – ро от ЗЗД. В конкретния случай пострадалата била създала реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не била положила необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот, и сама се била качила да се вози в МПС, без да си постави обезопасителен колан. Твърди, че поведението на пострадалата било станало основна причина за настъпване на последващия вредоносен резултат.

Счита, че предявеният иск за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки, страдания и неудобства, бил изключително завишен по размер, с оглед степента и характера на получените телесни увреждания. Исканото от ищцата обезщетение не съответствало на степента и характера на получените травми. На отделно основание, счита предявеният размер за прекомерен, предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, настъпило като резултат от нарушение на вменените им по смисъла на ЗДВП задължения. На основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, счита, че размерът на обезщетението следвало да бъде намален, съобразно приноса на пострадалия.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се търсели, по аргумент за неоснователност на главния иск, както и поради факта, че законната лихва би била дължима след изтичане на срока за отговор на з*****хователя, по заведена доброволна претенция.

Моли съда, да приеме исковете за неоснователни и необосновани и да ги отхвърли изцяло като такива. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител, поддържа исковете по наведените в исковата молба доводи, които доразвива в писмена защита.

В съдебно заседание ответното дружество, редовно призовано, не изпраща представител. Депозира по делото становище, с което заявява, че поддържа направените с отговора на исковата молба възражения.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във връзка с чл. 12 ГПК, намира за установено следното:

От протокол за ПТП от 03.11.2020г., от приложеното ДП, от заключението на съдебно автотехническата експертиза, което съдът кредитира като пълно, ясно и съответно на писмените доказателства по делото и от показанията на св. М. Ш., на които съдът дава вяра като кореспондиращи на останалия събран доказателствен материал, се установява следния механизъм на ПТП:

На 02.11.2020 г., около 12:40 ч., на път II-66, на км. 12+800, в посока от гр. Нова Загора към гр. Сливен, като движението се осъществявало в една лента, поради това, че участъкът бил в частичен ремонт, имало колона от спрели изчакващи автомобили на червен сигнал на светофара, като сред тях

бил и л.а. „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** (в който пътувала ищцата на задна дясна седалка), зад него бил спрял т.а. „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** , като зад този автомобил се движил седлови влекач „*****“ с прикачено полуремарке, модел „*****“ с рег. № ***** с водач Д. Х. П., който не възприел спрелите автомобили и ударил с предна челна част намиращия се пред него т.а. „*****“, който от своя страна се придвижил напред и ударил л.а. „*****“, вследствие на което на ищцата били причинени травматични увреждания - мозъчно сътресение и имала палпаторна болка в окосмената част на главата, видно от съдебномедицинско експертно становище № 184-2020.

Вещото лице по САТЕ е дало заключение още, че произшествието е настъпило поради субективни причини от страна на водача на седловия влекач, който не е възприел спрелите автомобили и не е предприел намаляване на скоростта и спиране зад т.а. „*****“, като същият е имал техническа възможност да предотврати ПТП - то. Вещото лице е посочило още, че за водачите на л.а. „*****“ и т.а. „*****“ не е имало техническа възможност да предотвратят настъпването на ПТП – то. Посочило е също така, че л.а. „*****“ е оборудван с колани и че при „заден“ удар, какъвто бил в случая, главата на пострадалата получава т.н. „камшичен удар“, като при това положение неминуемо ще се удари в страничното стъкло на задна дясна седалка или негова рамка и обезопасителният колан не може да предотврати този удар.

Според заключението на СМЕ, неоспорено от страните, което съдът също кредитира като пълно, ясно и съответно на останалите събрани по делото доказателства, също в случая се касае за т.нар. „камшичен удар“ тъй като ищцата е била пътник на задна седалка на лек автомобил, който по време на удара е бил в спряло положение и е бил блъснат от друг автомобил отзад, при което е било налице рязко придвижване на главата на пострадалата и на шийния ѝ отдел на гръбначния стълб напред. Вследствие

гореописаното ПТП ищцата М. Р. П. е претърпяла контузия на главата, мозъчно сътресение – травматични увреждания извън случаите на чл. 128 и чл. 129 НК. Вещото лице е посочило, че срокът за възстановяване от тези увреждания са в рамките на 25 – 30 дена, като субективните оплаквания биха могли да са налице и за по – дълъг период, както се твърди от пострадалата. Вещото лице е посочило още, че предвид механизма на ПТП – то и получените травматични увреждания М.П. е била с обезопасителен колан, тъй като ако е била без – травматичните увреждания щели да бъдат в областта на лицето и горните крайници. Вещото лице е посочило също, че установеният неинфекциозен гастроентерит и колит (за което са представени по делото медицински документи) не може да се заключи, че е в резултат на ПТП – то.

Треморът е бил констатиран от невролог през 2020г., като вещото лице в съдебно заседание заяви, че същият предхожда ПТП – то, видно от анамнестичната част на единия от документите. Вещото лице заяви още, че от медицинските документи, приети като писмени доказателства по делото, е видно, че на ищцата е било назначавано медикаментозно лечение, изразяващо се в обезболяваща терапия и прием на витамини с цел постепенно отшумяване на травматичните увреждания и ако не бяха приемани, срокът на възстановяване щеше да е по – дълъг.

От представената медицинска документация по делото се установява още, че на 19.11.2020г. (виж амбулаторен лист от тази дата) поради продължило главоболие на ищцата, ѝ била назначена медикаментозна терапия и била насочена за КАТ на главен мозък. Видно от заключение от 20.11.2020г., издадено от Отделение по образна диагностика на „МК – БЕРОЕ“ ЕООД, гр. Стара Загора, при проведеното изследване не били установени травматични/патологични находки. Видно от амбулаторен лист от 07.01.2021г. ищцата отново е била прегледана от неврохирург, който установил, че палпаторната болезненост в травмираните места в ляво и дясно на главата отзвучават, но все още била налице несигурна походка и залитане надясно при движение. Препоръката на лекаря била пострадалата, след започване на учебните занятия, да бъде освободена за 30 дни от физкултура.

Във връзка с проведени прегледи и изследвания и закупени лекарства по делото са представени фактура за преглед на телесни повреди на стойност 50 лева, ведно с касов бон, фактура за КАТ на глава на стойност 90 лева, ведно с касов бон и фактура за електромографско изследване на стойност 40 лева, фискален бон за платен преглед от 30 лева, фискални бонове за закупени обезболяващи 37,51 лева или на обща стойност 247,51 лева (л.28 до л.33 от делото).

Нанесените телесни увреди и преживеният стрес от ищцата, вследствие ПТП – то, се установяват и от изслушаните свидетелските показания на св. Ш., която освен за механизма на ПТП, описан по – горе свидетелства и за състоянието на внучка си – ищцата. Свидетелката разказва, че е пътувала в л.а. „*****“, модел „*****“ на предна дясна седалка, а внучката ѝ на задна дясна седалка. Още след първия удар, тя чула как внучката ѝ вика:“Ох, главата ми“. На втория ден след ПТП – то внучката ѝ била заведена на невролог заради силното главоболие и повръщане. Лекарят ѝ забранил да ползва мобилни устройства, таблетки, да не тренира нищо и да не ходи на училище поне месец, приемала медикаменти. Но и след месец главоболието на внучка ѝ продължило, правили ѝ снимка, водили я на друг невролог. Страхувала се от коли, не можела да спи. Започнали и болки в стомаха, гадене, повръщане. Преди ПТП – то не била имала проблеми от неврологичен характер.

Видно от представената по делото справка за сключени з*****хователни полици, към датата на настъпване на ПТП – то по

отношение на управления от Д. Х. П. товарен автомобил „*****“ с рег. № *****, е била сключена и е действала валидна з*****ховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със з*****ховател – ответното дружество.

Видно от молба на ищцата до ответника - з*****ховател същата е заявила претенции за изплащане на обезщетения за неимуществени и имуществени вреди, получена от ответника на 25.02.2021г. Видно от писмо от 25.05.2021 г. з*****хователят е отказал изплащането на такива.

При така установеното от фактическа страна, съдът, от правна страна, намира следното:

За да се ангажира отговорността на з*****хователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 493, ал.1 КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно з*****хователно правоотношение, породено от договор за з*****ховка "Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и з*****хователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - з*****хован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В случая наличието на валидно з*****хователно правоотношение към датата на процесното ПТП, по силата на което ответникът е поел задължение да обезщети увредените при използването на з*****хования автомобил трети лица, не е спорно обстоятелство по делото.

Съдът намира за безспорно установено и виновното и противоправно поведение на водача на з*****хования автомобил – Д. Х. П., който при управление на товарен автомобил „*****“ с рег. № ******, е нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост е причинил на ищцата неимуществени и имуществени вреди. От събраните по делото доказателства (подробно обсъдени при изложението на фактическата обстановка) по безспорен начин се установи, че Д. Х. П. не е съобразил скоростта си с пътните условия, не е предприел намаляване на скоростта и спиране зад т.а. „*****“, а вместо това го е ударил отзад, като П. е имал техническа възможност да предотврати ПТП – то. За водачите на л.а. „*****“ и т.а. „*****“ не е имало техническа възможност да предотвратят настъпването на ПТП – то, които са били спрели в колона на червен сигнал на светофара. Така че неоснователни са възраженията в отговора на исковата молба за това, че не се установява механизма на ПТП, напротив всички събрани доказателства го установяват по непротиворечив и еднопосочен начин, а от показанията на св. Ш. и от материалите от приложеното досъдебно производство се установява, че ищцата се е возила на задна дясна седалка в л.а. „*****“. Така че и това възражение на ответника е неоснователно. Голословно и недоказано остана възражението на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата, тъй като твърдението му за липса на обезопасителен колан не намира опора в

нито едно от събраните доказателства по делото, а според заключенията и на САТЕ и на СМЕ, се установи, че полученото травматично увреждане от ищцата е в резултат на т.нар. „камшичен удар“ и че ако е била без колан, то при този удар, биха настъпили и други травми.

Следователно отговорността на з*****хователя по з*****ховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ във връзка с чл. 493, ал.1 КЗ, следва да бъде ангажирана. По делото се установи също така, че ищецът е изпълнил задължението си по чл. 380 КЗ да предяви претенцията си пред з*****хователя, т.е. е изпълнена разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ.

Що се касае до размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

Съдът като изходи от обстоятелствата, при които са причинени уврежданията /ПТП/, от техния вид, характер и времетраене /контузия на главата, мозъчно сътресение, с период на възстановяване от няколко месеца, наложили редица изследвания и прием на болкоуспокояващи, забрана за извършване на физически натоварвания в продължение на месец, стрес/, и като взе предвид обичайно присъждащите обезщетения в аналогични случаи, съдът приема, че справедливото обезщетение е в размер на 5000 лева. Действително съдът намира, че по делото не се доказва причинна връзка между тремора, гастроентерита и колита на ищцата и ПТП – то, но това не се отразява на размера на обезщетението предвид претърпените от нея болки, страдания вследствие мозъчното сътресение и предвид преживения стрес. Следва да се има предвид и възрастта на пострадалата, която към датата на ПТП – то е била 15 годишна и житейски логично е стресът от случилото се да е с по – силен интензитет, още повече, че се установи по делото, че е бил нарушен и обичайния ритъм на живот на детето – следвало да избягва ползване на телефони, таблетки и да избягва физически натоварвания, предвид полученото от нея мозъчно сътресение. Така че неоснователни са възраженията за завишен размер на претендираното обезщетение, предвид засегнатия жизненоважния участък от тялото на детето – главата и последиците от това.

Ето защо, предявеният иск за заплащане на з*****хователно

обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде уважен в размер от 5000 лева.

Що се касае до размера на претенцията за имуществените вреди, изразяващи се в направени разходи за лечение на ищцата, същите безспорно се доказват в претендирания размер от 247,51 лева (виж л.28 до л.33 от делото).

Предвид гореизложеното, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетения по чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 493, ал.1 КЗ за причинените ѝ неимуществени и имуществени вреди, както следва: сумата в размер на 5000 лв., представляваща з*****хователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинените ѝ мозъчно сътресение, болки в травмираните места, силен стрес и страх, настъпили в следствие на ПТП на 02.11.2020г., както и сумата в размер на 247.51 лева за направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 25.02.2021г. – датата на предявяване на з*****хователна претенция пред ответното з*****хователно дружество до окончателното изплащане на сумите.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1129,90 лева (209,90 лева – ДТ, 300 лева – възнаграждения за вещи лица и 620 лева – адвокатско възнаграждение), представляваща направените от нея разноски по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - З***ховане” АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление град София, ж.к. Възраждане, ул. Света София № 7, ет. 5, да заплати на М. Р. П., ЕГН ***** – непълнолетна, действаща лично и със съгласието на своята майка Р. Н. П., ЕГН ***** , двете с постоянен адрес: ***** , обезщетения по чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 493, ал.1 КЗ за причинените ѝ вреди, вследствие ПТП на 02.11.2020 г., причинено от Д. Х. П., който при управление на товарен автомобил „*****“ с рег. № ***** , по отношение на който е действала към датата на ПТП – то валидна з*****ховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите със з*****ховател „ОЗК - З*****ховане” АД, а именно:: сумата в размер на 5000 лева – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинените ѝ мозъчно сътресение, болки в травмираните места, силен стрес и страх, както и сумата в размер на 247,51 лева – обезщетение за имуществени вреди, представляващи направени разходи за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 25.02.2021г. – датата на предявяване на з*****хователна претенция пред ответното з*****хователно дружество до окончателното изплащане на сумите.**

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - З***ховане” АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление град София, ж.к. Възраждане, ул. Света София № 7, ет.5, да заплати на М. Р. П., ЕГН ***** – непълнолетна, действаща лично и със съгласието на своята майка Р. Н. П., ЕГН *****, двете с постоянен адрес: *****, сумата в общ размер на 1129,90 лева, представляваща направените от нея разноси по делото.**

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по банкова сметка в ***** с IBAN: *****, ***** с титуляр адв. Ж.С. З..

Решението може да бъде обжалвано пред ОС – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____